

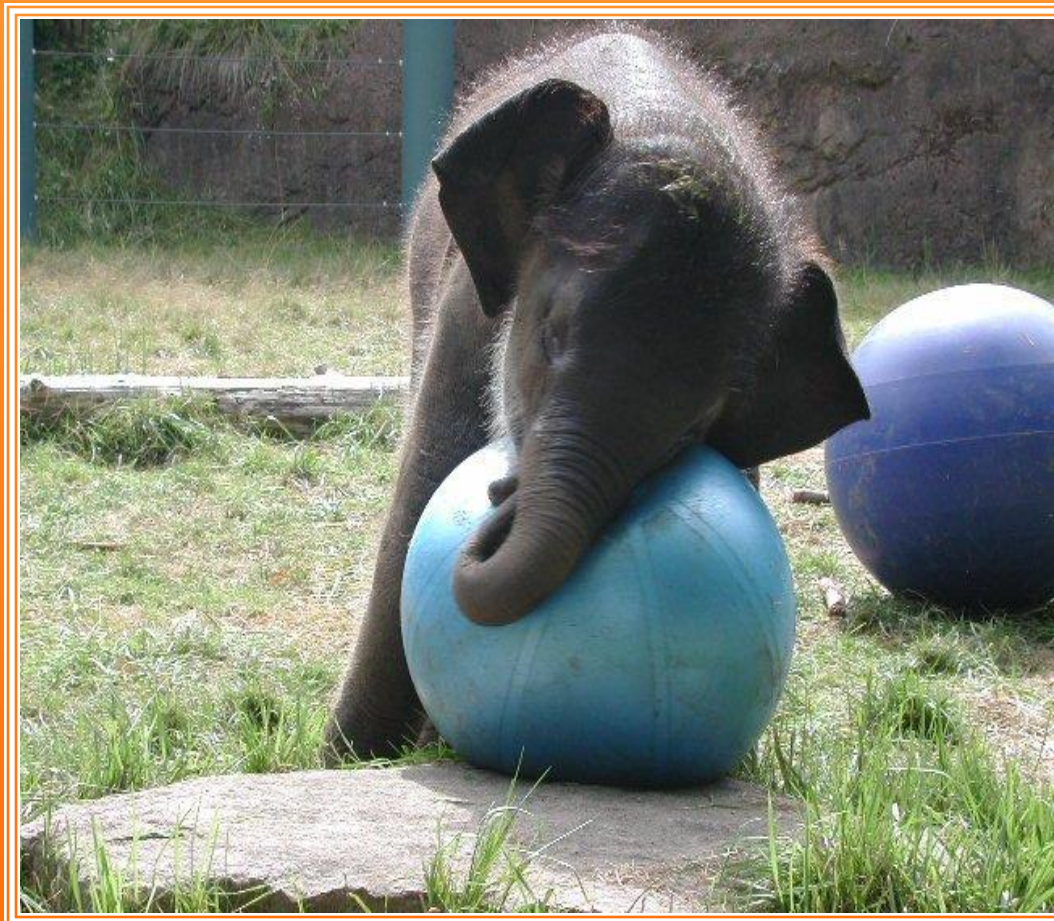
Кояш нимәгә окшаған?

Түңэрэк кенә тэзрэгә.

Кескэй фонарзэн төшкэн яктылыкка.

Һез яраткан туптарға,

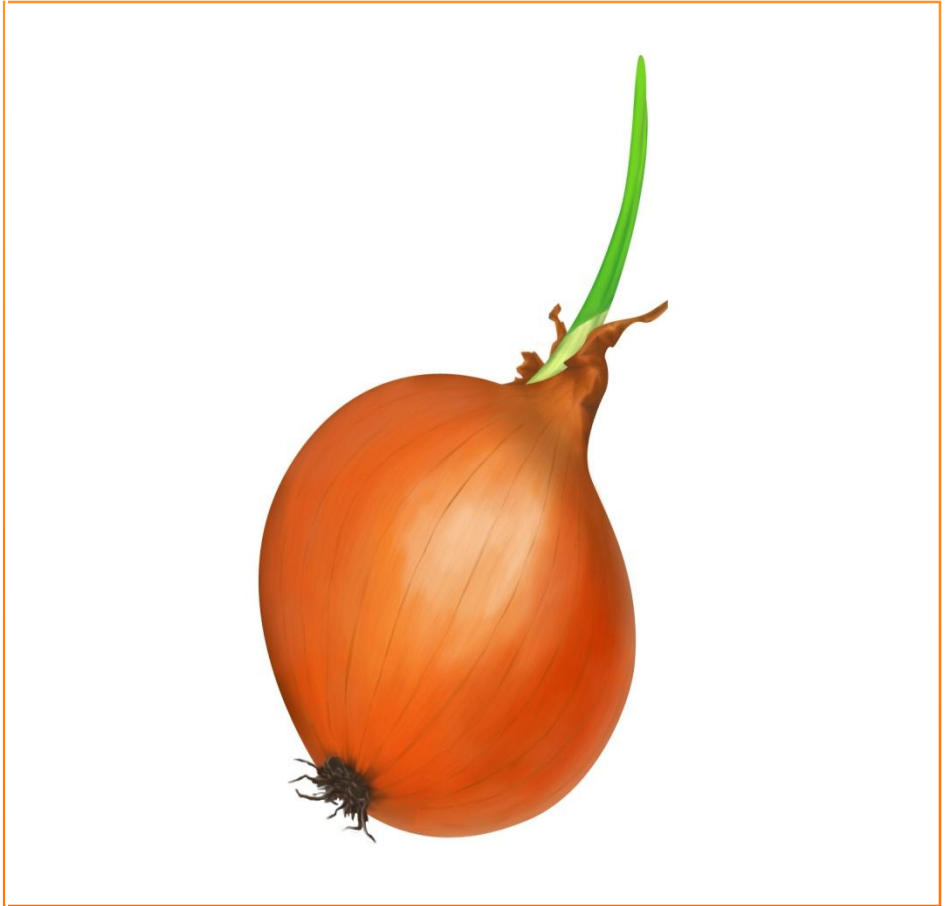
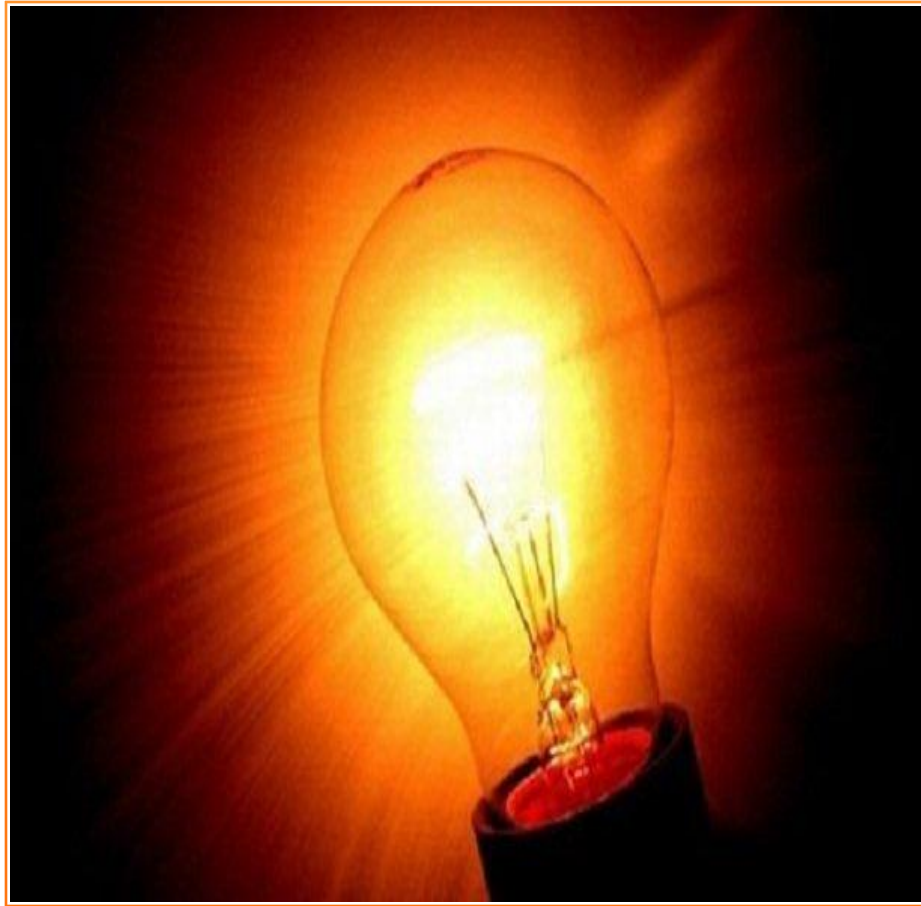
Балештэргэ,

коймактарға!

Һары-һары төймәләргә.

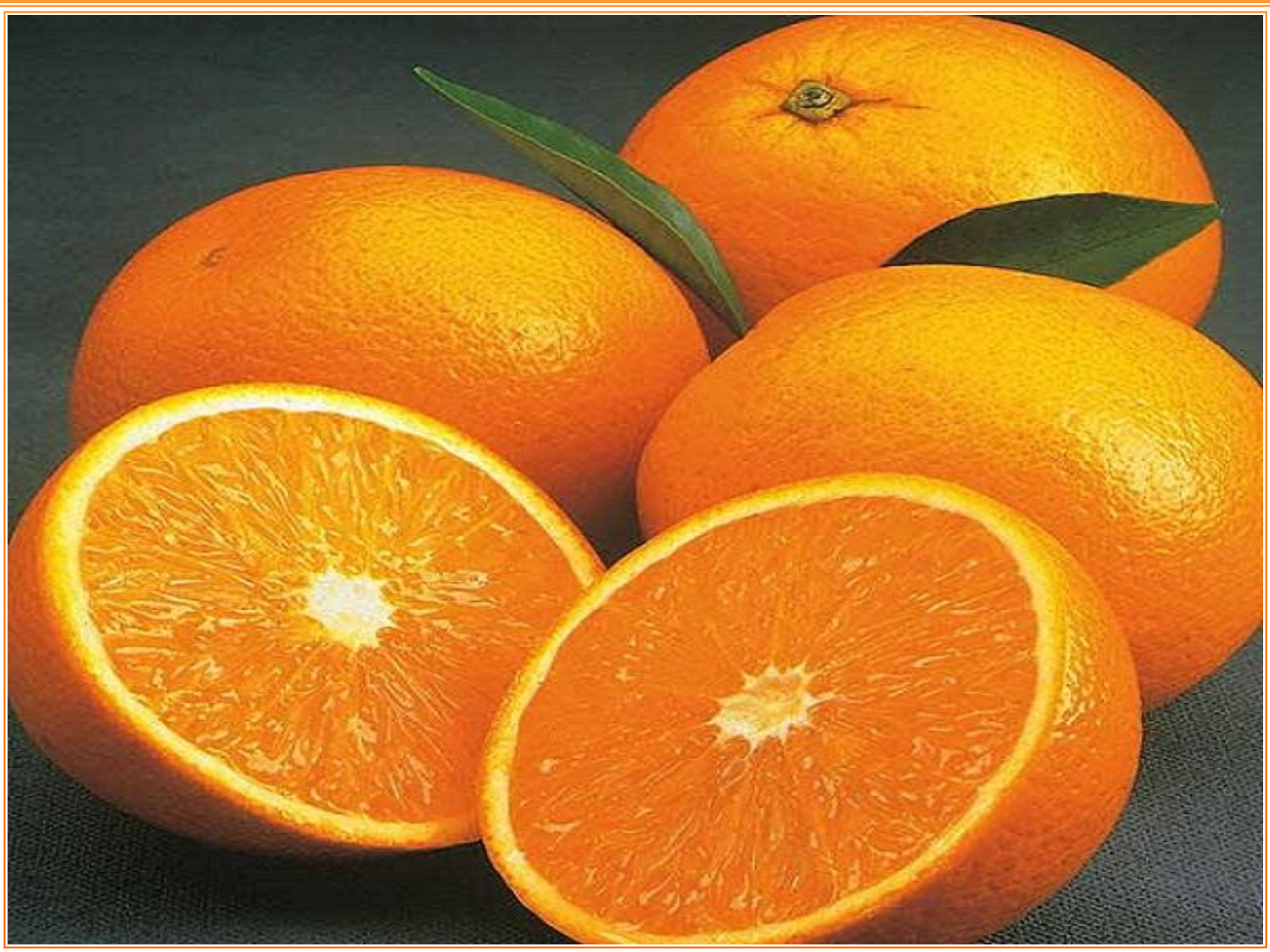
Лампочкаға, һуғанға.

Тимер аксаға, тәңкәгә.

Киҫелмәгән сырға.

Киҗелгән әфлисунға.

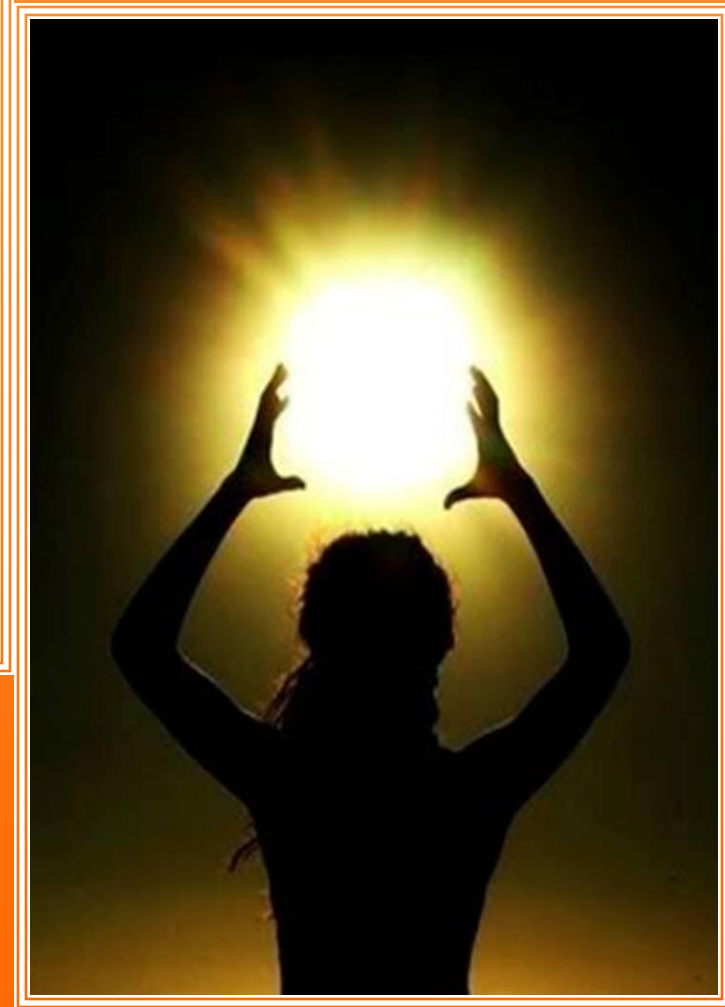
Күз алмаһын да хәтерләтә.

Туп тиер инем, эсе кояш?

Сыр тиер инем, тишекһез?

**Булһа әгәр ул һуған,
Илар ине бар туған.**

**Тимәк безгә тәзрәнән
Йылмайып кояш баға, үскәнем!**

Окшағас, әйзә, окшаһын.

Тупка, сырға, һуғанға. Тик янымдан ғына китмәһен.

НА стихи Т. Боковой

Михайлова О.В.
Санкт-Петербург
Тәржемә Торомтаева Р.Ю.